

El Forn

Santa Fe del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer Major, 12, 08792

Coordenades:

Latitud: 41.38474
Longitud: 1.72019
UTM Est (X): 392993
UTM Nord (Y): 4582258

Classificació

Número de fitxa 08249 - 67
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 51801CF9832S
Autoria de la fitxa Oriol Vilanova
Data de registre de la fitxa: dc., 09/07/2008 - 02:00

Descripció

Edifici de planta rectangular, que consta de planta baixa i pis. És un edifici que forma cantonada amb el carrer de l'Era al costat dret, mentre que al costat esquerra la casa es troba adossada a un altre edifici. La façana principal amb el fons arrebossat amb guix blanc presenta a la planta baixa un sòcol de pedra vista, que va d'extrem a extrem de la façana. Únicament és interromput per la presència de la porta d'accés a

l'obrador del forn, a l'esquerra de la façana, rectangular i amb el batent de fusta, i la porta principal d'accés a l'habitatge, d'arc de mig punt i portal modern de metall. Al primer pis s'observen dues finestres verticals amb porticó de fusta de doble batent, que donen a un balcó amb barana de ferro forjat, la part inferior de la qual té forma de cassola. Sota els balcons hi ha una fina línia que va d'extrem a extrem de l'amplitud de la façana, que separa els dos pisos de l'edifici. La part superior d'aquestes dues finestres presenta un marc d'estucat en baix relleu, la superfície del qual està repicada, atorgant-li una aparença de textura porosa. Aquesta tècnica decorativa es repeteix a les tres faixes verticals que coronen l'edifici, dues situades als extrems superiors i la tercera just al mig de la façana. Totes les obertures de la façana guarden una composició simètrica entre elles. No obstant això la façana en general no és simètrica perquè les obertures estan desplaçades a l'esquerra de l'edifici.

Finalment, la cantonada amb el carrer de l'Era està resolta a partir d'un cos més baix que sobresurt del costat dret de l'edifici. Aquest cos arriba a l'alçada de les finestres del primer pis, presentant a la part central una porta amb barana sense balcó i una finestra més petita a sota.

De l'interior de l'edifici cal destacar la planta baixa, on es troba l'obrador del forn i l'entrada a l'habitatge. L'obrador és una sala rectangular, amb enrajolat de formes quadrades de terra cuita. Al fons de la sala es conserva el forn de llenya, un pou, i la maquinària i eines de forner per a l'elaboració de pa i rebosteria (veure fitxa 70). L'entrada de l'habitatge, ara reformada, conserva l'embigat de fusta original. Destaca el racó on antigament hi havia el taulell de la botiga (veure apartat "història"), fet d'obra, del qual se'n conserva un fragment, així com la petita cambra, al costat de la porta de l'entrada, on hi va haver el primer telèfon del poble, ara ocupada per un telèfon modern. Del primer pis, on hi ha les habitacions de l'habitatge, cal destacar igualment l'embigat de fusta del sostre, així com l'enrajolat de rajola hidràulica, original, decorada amb motius geomètrics i vegetals.

Observacions:

Gran part de la informació d'aquesta fitxa prové d'informació oral a partir de l'entrevista mantinguda amb la senyora Teresa Sadurní el dia 02/07/08, així com amb el senyor Joan Sadurní el dia 09/07/08.

Història

Segons informació oral de la senyora Teresa Sadurní el document més antic conservat que fa referència al forn de Santa Fe és un rebut datat l'any 1878. Els primers propietaris es cognomenaven Vallès; posteriorment es va imposar el cognom Sadurní. En aquest edifici no tan sols hi havia el forn de pa pròpiament dit, sinó que també era botiga de queviures, i fins i tot va acomplir un important paper en el vessant de la vida social del poble abans de la Guerra Civil i també durant la postguerra, donat que era un lloc on els habitants de Santa Fe hi anaven a passar l'estona, i també hi anaven a coure els pans que pastaven a casa, així com els rostits i altres àpats que es preparaven en dies assenyalats. La gent passava l'estona a l'obrador, especialment durant els dies d'hivern, ja que hi feia calor, o bé a l'entrada a la botiga, on hi havia una taula molt llarga amb dos bancs.

Durant la postguerra, el forn va repartir els aliments que estaven prescrits a les cartilles de racionament del primer franquisme, ja que a més de forn de pa i botiga de queviures també hi va haver una carnisseria, ja que la família tenia un ramat de xais i ovelles. De la carnisseria es conserva el piló on es tallava la carn, tot i que es troba en força mal estat. A més, al forn es va instal·lar el primer telèfon de tot Santa Fe, a la mateixa habitació on hi ha el telèfon actual. Igualment, el senyor Joan Sadurní fou el propietari del primer cotxe que hi va haver al poble.

L'any 1942 es van fer obres per ampliar la sala dels baixos on es troba l'obrador, moment en què també es va instal·lar un forn nou, que és el que ha arribat als nostres dies. Tot l'aspecte de l'obrador és dels anys '40 del segle XX.

A l'actual sala d'entrada a l'habitatge, al costat de l'obrador, és on antigament hi havia la botiga de

queviures.

Al davant de l'edifici del Forn, al mateix carrer major, s'aixeca actualment un immoble d'habitatges modern on, fins a la dècada dels anys '30 del segle XX hi havia hagut el "Casino Recreatiu" de Santa Fe, on es reunia la gent d'esquerres. Estava dotat de sala de ball i cafè, i una barberia a la planta baixa. Aquest local era propietat del Forn, i fou clausurat després de la Guerra Civil.

Bibliografia

"TOT SANTA FE" Butlletí informatiu de l'Ajuntament de Santa Fe del Penedès, n°29. Gener 2007, p. 13.
VENDRELL I VENDRELL, Remei, et alii. (1994): "Santa Fe del Penedès. Un municipi històric al cor de l'Alt Penedès." Edita: Ajuntament de Santa Fe del Penedès. Santa Fe del Penedès, p. 195-197.

